ఫాన్సీ

శ్రీ పాలడుగు వెంకటేశ్వరరావు

వెస్టర్న్ అవెన్యూ, పసిఫిక్ కోస్ట్ హైవేల, ఆ ఇంటర్ సెక్షన్ దగ్గర, రోడ్ క్రాస్ చెయ్యటం కోసమని నిలబడి వున్నాడు. రెమీ. ఇంకా సిగ్నల్ రాలేదు. రెమీ అసలుపేరు రమేశ్. నోరు తిరగని అమెరికన్లు రెమీ అని పిలవటం సాగించి ఆ పేరే స్థిరపరచారు. రమేశ్ ఇండియా నుండి 'ఇమిగ్రెంట్'గా అమెరికా వచ్చి మూడునెల లయింది. రమేశ్‌ని తీసుకువచ్చిన అతని అన్న అవినాశ్, ఈస్ట్‌కోస్ట్‌లో వున్న బోస్టన్‌కి మూవ్ అయిపోయాడు.

'ఇండియా'లో బీటెక్ పూర్తిచేసి, అమెరికా అంటే భూతల స్వర్గమనీ, అక్కడ అవకాశాలు ఎన్నోవుంటాయనీ, రెండు చేతులతోనూ పుష్కలంగా డాలర్సు సంపాదించవచ్చుననీ విని, వచ్చిన రమేశ్ ఇంకా సెటిల్ కాలేదు. క్వాలిఫికేషన్‌కి తగిన ఉద్యోగం అతనికి దొరకలేదు. ఏదో చేస్తున్నాడు.

ఇక్కడ అందరూ అంతే. ఎవరిదారి వారిది. వారంలో, అయిదు రోజులూ బిజీగా వుంటారు. ప్రతి వారికీ 'టయిమ్‌సెన్స్' ఎక్కువ. ఆ మిగిలిన వీకెండురెండు రోజులూ ఇల్లు సర్దుకునీ, బట్టలు ఉతుక్కునీ, రాబోయే అయిదు వర్కింగ్ రోజులకు, తయారు అవటంతోనూ ఫ్రండ్సు ఇచ్చిన పార్టీలకు వెళ్ళటం, లేక తెలిసిన నలుగురిని పిల్చి పార్టీలు ఇవ్వటంతో సరిపోతుంది. మనిషి చేసే లేబర్‌కాస్ట్ ఎక్కువ. అందువలన ఏటూజడ్‌దాకా చాలామంది, ఎవరి పన్లు వాళ్ళు చూసుకుంటారు. పే చెయ్యలేక.

ఇక్కడి వాళ్ళు వకరిగురించి వకరు పట్టించుకోరు. ఎవరు ఏమిపని చేసి ఏవిధంగా 'గెటాన్' అవుతున్నారో మరొకరికి అనవసరం డిగ్నిటీ ఆఫ్ లేబర్ వుంది. ఎర్న్‌వైల్ యూలెర్న్ – అనుకుంటారు. పనితనాన్ని బట్టే కూలీరేటు. పనినిబట్టే హైరింగులూ, ఫైరింగులూ తరచూ ఎక్కువగా జరుగుతూవుంటాయి. హైరింగు అంటే వుద్యోగం ఇవ్వటం. ఫైరింగు అంటే వుద్యోగంనుండి తీసెయ్యటం. ఎంత పెద్ద జీతాలున్న వుద్యోగాలకయినా ఇవి తప్పవు. సెక్యూరిటీలేదు జాబ్‌కి.

'వాక్' సిగ్నల్ వచ్చింది. రోడ్ క్రాస్‌చేసి. ఎదురుగా కార్నర్‌లో వున్న షాప్‌లోకి వెళ్ళాడు, రమేష్.

'హాయ్' కవుంటర్ దగ్గరవున్న పడుచుయువతి పలకరించింది మర్యాదగా ఆహ్వానించింది.

'హాయ్' యికిలించాడు రమేష్ యాంత్రికంగానే. ఎంతో ఆదర పూర్వక మయిన విధాన - ఆమె 'కెనహెల్ప్‌యూ' అంది. ట్రీట్‌మెంటు గొప్పగా వుంది. అది మామూలే. బిజినెస్ పద్ధతి.

అయిదడుగుల పదంగుళాల పొడవున్న అందగాడు రమేష్. ఆరోగ్యంతో రెపరెపలాడుతున్న ఇరవై ఒక్క సంవత్సరాలవయస్సు. చిన్నప్పటి నుండి కష్టాలు పడి ఓర్చిన శరీరం.

ఆ యువతి అతని వంకే పరిశీలనగా చూసింది. ఆ అమ్మాయికి పద్దెనిమిది సంవత్సరాల వయస్సు వుంటుంది. పోతపోసిన పాలరాతి విగ్రహంలా వుంది. అందాన్ని మలిచి చెక్కినట్లు నీలి కన్నులూ, నిగారింపుతో వున్నచంపలూ. దీర్ఘ నాశికా, గవున్‌క్రింద పూర్తిఆకృతితోవున్న వక్షోసంపదా ! షాపు ఖాళీగానే వుంది. కష్టమర్లు ఎక్కువగా లేరు అప్పుడు.

'ఆయూ ఫ్రంం ఇండియా ?' అంది ఆయువతి అతన్ని పరిశీలనగా చూస్తూ.

'యా' అన్నాడు, రమేశ్.

'నేను మా డాడ్‌తో ఒకసారి ఇండియా వచ్చాను. బ్యూటిఫుల్ కంట్రీ, ఐ లవ్ ఇండియా. ఇండియన్స్‌అన్నా ఇండియన్ కల్చర్ అన్నా నాకు మక్కువ ఎక్కువ.' అంది. ఇదెక్కడి గోలరా బాబూ అనుకుంటూ 'యా' అని ఇకిలించాడు రెమీ, వురఫ్ రమేశ్; ఏం చెయ్యాలో తోచక 'థ్యాంక్యూ' అన్నాడు.

'అయాం నీటా. యూ ఆ...?'

'రెమీ' అన్నాడు రమేష్.

'డాడ్. డాడ్' అంటూ, వుత్సాహంగా పిల్చింది నీటా.

అది పెద్దషాపు. షాపునిండా రకరకాల 'ఈటబుల్స్ వున్నాయి కాన్ఫుడ్సూ, వికర్సూ ఎన్నోరకాలు వున్నాయి. మైక్రోవేవ్ ఓవెన్ వుంది. టీ. వి. మానిటరింగ్ వుంది. మినీ కంప్యూటర్‌కూడా వుంది కవుంటర్ దగ్గర. లోపల్నుంచి, టకప్ చేసుకునివున్న ఆరడుగుల వ్యక్తి వచ్చాడు. అతన్ని చూసి సంతోషంగా పువ్వులా హాయిగా నవ్వింది నీటా. 'డాడ్ హి ఈస రెమీ, ఫ్రం ఇండియా !' అంది వుత్సాహంగా.

'వండర్ ఫుల్!' అంటూ రేమీవైపు దూసుకువచ్చి, షేక్ హాండు యిచ్చాడు అతను.

'అయాం జాన్' అన్నాడు సంతోషంగా, వెరీగ్లాడ్ టూ మీట్యూ అన్నాడు.

రేమీ వక్రవండుతో కలసి, అక్కడికి నాలుగు 'బ్లాకులు' అవతల, ఒక ఎపార్ట్ మెంటులో వుంటున్నాడు. జాన్ కలుపుగోలు మనిషి. రేమీతో ఎంతో ఆదరంగా మాట్లాడాడు. ఇండియాని గురించీ, ఇండియన్స్ గురించీ తను ఏర్పరుచుకున్న మంచి అభిప్రాయాల్నిగురించి చెప్పుకునివచ్చాడు. కొన్ని సంవత్సరాలు అతను ఫామిలీతో ఇండియాలో వున్నాడట. రేమీని వదిలి పెట్టలేదు. రేమీకి వాళ్ళతో అలా అయిన పరిచయం క్రమంగా ఎంతో బలపడింది.

'అమెరికా గొప్పదేశం'. ఇక్కడ సంపాదనకు అవకాశాలుఎన్నో. మొదట్లో ప్రతివారూ 'స్ట్రగుల్' అయినవాళ్ళే. తెలివితేటల్ని తేలిగ్గా సొమ్ము చేసుకొనవచ్చును.వుద్యోగమే చెయ్యాలనిలేదు.చేవవుంటే ఎన్నో వ్యాపారాలు. తనది అసలు ఐర్లాండు. పదిహేనుసంవత్సరాల క్రితం ఈ దేశం వచ్చాడు. మొదట్లో ఎంతో స్ట్రగులయ్యాడు. అపుడు తిరిగి ఐర్లాండు వెళ్ళిపోదామనీ అనిపించింది. రకరకాల వుద్యోగాలు చేసాడు. 'డిప్రెషన్లు' ఇక్కడా అప్పుడప్పుడూ వస్తుంటాయ్. ఫైరింగులు విస్తారంగా జరుగుతూ వుంటాయి. వుద్యోగాలతో విసిగిపోయాడు, వ్యాపారంలోకి దిగాడు. క్రమక్రమంగా వ్యాపారం కలిసి వచ్చింది. ఇప్పుడు తను ఆర్థికంగా ఎంతో బాగా వున్నాడు. స్వంత ఇల్లువుంది. రెండు బెంజికార్లు వున్నాయి. బ్యాంకులో మూడువందల వేల డాలర్లనిల్వ వుంది. నీవూ అంతే. ఇవాళ ఇలావున్నానని డిప్రెస్ అవకు. రేపు నీ తెలివి తేటల్తో నీవు మిలియనీర్‌వి అవవచ్చును.' అంటూ వుషారుగా చెప్పుకుని వచ్చాడు జాన్. దాపరికంలేని అతని మాటలలో అభిమానం వుంది. స్నేహమూ వుంది.

నీటా అతని ఏకైక కుమార్తె. లాంగ్ బీచ్‌లో హైస్కూల్ గ్రాడ్యుయేషన్ చేస్తూవుంది. తీరిక సమయాలలో ఇలావచ్చి, పనిచేసి సంపాదించుకుంటున్నది అని చెప్పాడు జాన్.

నీటా వీలయినప్పుడల్లా వచ్చి రేమీని తీసుకు పోయేది. పసిఫిక్ వడ్డున వున్న అందమయిన బంగళా వాళ్ళది. దాని ఖరీదు ఎంత లేదన్నా రెండువందలవేల డాలర్లు వుంటుంది.

ఆర్థికంగా తను ఇబ్బందుల్లో వున్నానని, మనుగడకోసం ఒక గాస్ స్టేషన్లో పనిచేస్తున్నాననీ చెప్పాడు ఆమెతో రేమీ. ఏమీ దాచలేదు, వాళ్ళదగ్గర. వాళ్ళు అంతే ఓపెన్ మైండెడ్!

'ఆర్థిక ఇబ్బందులు ఎవరికి లేవు? ! ఇక్కడ అంతే. పుష్కలంగా డబ్బుచేతికి వచ్చినట్లే వుంటుంది. కానీ ఆదేవిధంగా మనకి తెలీకుండానే ఆమనీ మనచేతుల్నించి జారిపోతూ వుంటుంది. డోంట్ వరీ'- అని నవ్వుతుంది నీటా. నీటా తల్లి తనయాక్టివిటీస్‌తో ఎప్పుడూ బిజీగా వుండేది. చాలా నెలల తర్వాత ఒకసారి నీటా, దిగులుగా చెప్పింది.

'రేమీ అయాం మిస్సింగ్ యూ.!' అంది, విచారంగా.

'ఏమయింది, నీటా?!

'వుయార్ మువింగ్ టూ ఈస్ట్,!

'అది ఎమిటీ?! ఎందుకనీ?!'

'ఏమో, డాడ్‌ని అడుగు అంది. కర్చీపుతో ముక్కు చీదుకుంది బాధగా.

జాన్ ఆ సాయంత్రం చెప్పాడు. అవును. వాళ్ళు మూవ్ అవుతున్నారు. లాస్ ఏంజిలిస్‌లో అంతా అమ్మేసి డెట్రాయిట్‌కి వెళ్ళిపోతున్నారు. అక్కడ మరొక ఇద్దరు పార్ట్నర్సుతో కలిసి ఇళ్ళ నిర్మాణానికి సంబంధించిన కంపెనీ పెడుతున్నాడట. ఆ బిజినెస్సు చాలా బాగుందట. నేను మల్టీమిలియనీరుని కావాలంటే ఈస్టుకి మూవు కాక తప్పదు. ఇలాగే వుంటే ఎన్నాళ్ళయినా నేను మిలియనీర్‌నన్నా కాలేను- అన్నాడు, జాన్ నవ్వుతూ.

'ఇప్పుడు మీకు ఏం తక్కువయిందని?' అడిగాడు రేమీ అమాయకంగా.

'మనిషికి 'యాంబిషన్' వుండాలి. కష్టపడి పనిచేయటం అలవాటయిన మనిషి, పైకి రావాలంటే, ప్రయత్నం అవసరం' అని నవ్వాడు జాన్. ఆ సమయంలోనే అతను ఒక విచిత్రమయిన ప్రపోజల్ చేసాడు.

'లాస్ ఏంజలిస్‌లో వున్న నా 'ప్రాపర్టీస్' అన్నీ డిస్పోజ్ చేసేశాను. పీ. సీ. హెచ్ (పసిఫిక్ కోస్ట్ హైవే) మీద వున్న ఈ షాపు ఒక్కటే మిగిలి వుంది. నీలాంటి వాడికి మంచి వ్యాపారం. కూర్చుని సంపాదించుకొనవచ్చు. 'హెల్ప్'కి అయిదారుగురు స్టూడెంట్సుని పెట్టుకుని బాగానడపవచ్చు. ప్రస్తుతం నేను అదే చేస్తున్నాను- దీన్ని నేను నీకు అమ్ముతాను, నీవు కొనుక్కో. ఈ ప్రపోజల్ నీటాది. నేనూ అదే అభిప్రాయంలో వున్నాను. చూస్తూచూస్తూ ఇంత మంచి వ్యాపారాన్ని డబ్బుకాసించి ఎవరిచేతుల్లోనో పెట్టటం ఎందుకు?' అన్నాడు.

'బేరం పెడితే వందవేల డాలర్లు వస్తుంది. నీకు యాభయివేల డాలర్లకే నేను అమ్ముతాను' అన్నాడు.

రేమీ తన పరిస్థితిని దాచకుండా చెప్పాడు. అంత డబ్బు తన దగ్గర లేదని చెప్పాడు.

'తెలిసిన వాళ్ళ దగ్గర 'బారో' చెయ్యి! అని సలహా ఇచ్చాడు జాన్.

'అంత డబ్బు నాకెవరూ ఇవ్వరు'

'మీ ఇండియన్స్ ఇక్కడ చాలామంది వున్నారు! ఇంటరెస్టు తీసుకునయినా ఎవరూ నీకు ఆ సహాయం చెయ్యలేరా?'

రెమీ నవ్వాడు. 'మీకు మావాళ్ళ సంగతి తెలియదు. వాళ్ళు అవసరమయితే ప్రాణాల్నయినా వదులుకుంటారుగాని, సాటివాడ్నే అయినా, అంత డబ్బు, నమ్మి నాచేతిలో పెట్టరు.' అన్నాడు రెమీ.

'అదేమిటి?!'

'అది అంతే'! అన్నాడు రెమీ.

'ప్రయత్నం చెయ్యి' అని సలహా ఇచ్చాడు జాన్.

ఆ మర్నాడు నీటాని తీసుకుని మళ్ళీవచ్చాడు జాన్. ఈలోగా తన ప్రయత్నం తనుచేసాడు రెమీ. బాగాతెలిసిన నలుగురు ఆంధ్రాస్‌ని ఫోనుమీద విషయంచెప్పి అప్పు అడిగాడు. కాని, ఫెయిలయాడు. అసలు అటువంటి ప్రయత్నం చెయ్యటమే తెలివితక్కువ!

నీటా దిగులుగావుంది.

'మేము ఎల్లుండే వెళ్ళి పోతున్నాము' అంది విచారంగా నీటా.

రెమీకి కూడా అదోకలాగా అన్పించింది. నీటా, మంచి స్నేహితురాలు!

'నేను చెప్పింది ఏం చేసావు? మాకు సమయంలేదు' అన్నాడు జాన్.

'ఏ సంగతి?'

'అదే ఈ షాపుని నువ్వు కొనుక్కోమన్నాను గదా!'

'అది నావల్లకాదు. నా దగ్గర అంతడబ్బులేదు.' అన్నాడురెమీ, విచారంగా.

జాన్ ఆలోచనలో పడ్డాడు.

నీటా జాన్‌వంక సాలోచనగా చూసింది. రెమీనీ జాన్‌నీ మార్చి మార్చిచూసింది.

నీటా నీకే ఎలాగయినా సరే, ఈ షాపుని అప్పజెప్పాలని పట్టుబట్టావుంది. ఫీ టుక్ ఫాన్సీ ఇన్ యూ, సరే. అయితే ఇలాచేద్దాం. ఈ షాపునీకే అమ్ముతాము. బ్యాంక్ ఇంటరెస్టు రేటుతో ఇన్‌స్టాల్‌మెంట్సులో బాకీ తీర్చెయ్యి. ఓ. కే?!' అన్నాడు జాన్.

'ఆ ప్రకారం డాక్యుమెంట్సు తయారు చేయిస్తాను. ఇవాళ సంతకాలు అయిపోతే రేపేమేము వెళ్ళిపోతాము.' అని నిశ్చయించాడు జాన్.

'థాంక్యూ నీటా' అన్నాడు రెమీ ఎమనాలోతెలీక. నీటా విచారంగా శూన్యంలోకి చూసింది. 'యూ వెల్‌కమ్' అని అస్పష్టంగా గొణిగింది సమాధానంగా.

ఆరోజే కాగితాలు తయారయాయి, సంతకాలు పెట్టుకున్నారు, వ్యవహార పద్ధతిలో ఆర్రాత్రికి డిన్నర్ ఇచ్చి, ఆమార్నాడే ఎయిర్‌పోర్టుకి వెళ్ళి సెండాఫ్ ఇచ్చివచ్చాడు రెమీ.

నీటా రెమీని కావిలించుకుని వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది. జాన్‌కూడా కళ్ళనీళ్ళనీ ముక్కునీ కర్చీఫ్‌తో తుడుచుకున్నాడు. మిసెస్ జాన్ మాత్రం మామూలుగానే వుంది. రెమీకి కూడా అదోకలాగఅన్పించింది. ఏదో వెలితి. విచారం. దిగులు.

వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు! అనుకోకుండా జరిగిన పరిచయం, వాళ్ళు తన మీద పెంచుకున్న ఫాన్సీ, ఆత్మబంధువుల్లా అయిపోవటం, ఏమాత్రం సెక్యూరిటీ లేకుండా- కావాలనే ఆషాపుకి తనని యజమానిని చెయ్యటం, వీలునిబట్టి అప్పుతీర్చేసుకోమని భరోసాఇచ్చి, ఆ నమ్మకంతో వెళ్ళిపోవటం-అంతా విచిత్రంగా అన్పిస్తుంది. ఎంతమంచి మనుషులు వాళ్లు.

సాన్ ఫ్రెడోసిటీ వాళ్లు, వెస్టర్న్ అవెన్యూ వెళ్ళి పసిఫిక్ తీరాన్ని కలిసేచోట, 'సీవరల్డ్' అన్న పేరుతో ఒక 'హాలిడే రిసార్టు' కొత్తగా ఏర్పాటుచేయటంతో, ఆదారిన ట్రాఫిక్ పెరిగింది. అకారణంగా బిజినెస్సూ వూపునందుకుంది. లాభాలు పిచ్చిగా పెరిగాయి. ఆ వుత్సాహంతో, షాపుని రీమోడల్ చేసి ఇంప్రూవ్ చేసాడురెమీ. కలిసివచ్చింది. జాగ్రత్తా, కష్టపడి పనిచెయ్యటం వాటికి తోడయ్యాయి.

అందువలన సంవత్సరం తిరగకుండానే- అగ్రిమెంటుప్రకారం జాన్‌కి డబ్బుపంపిచివేసాడు రెమీ. మరొక సంవత్సరం గడిచేప్పటికి అతని బాంకు నిల్వబాగా పెరిగింది. ఆడబ్బుతో 'రియల్ ఎస్టేట్' బిజినెస్సుని ప్రారంభించాడు. మరొక రెండున్నర సంవత్సరాలలోనే అతని స్టేటస్ బాగా పెరిగింది. పట్టింది బంగారమయి కలసివచ్చింది. ఈదేశంలో ఇంతే. ఎవరిఅదృష్టం ఏదశలో ఏమలుపు తిరుగుతుందో ఎవరూ చెప్పలేరు.

అయిదు సంవత్సరాలలో రెమీ మల్టీమిలియనీ రయ్యాడు. 'సావరిన్ ఇన్ వెస్ట్‌మెంట్సు'అని కంపెనీపెట్టాడు. వ్యాపారం మూడు పువ్వులూ ఆరుకాయలుగా పెరిగింది. మధ్యలో ఒకసారి ఇండియా వెళ్ళి, తనకు నచ్చినఅమ్మాయిని పెళ్ళిచేసుకుని తీసుకువచ్చి కాపురం పెట్టాడు. చేపట్టిన అన్ని వ్యాపారాలు బాగా కలిసివచ్చాయ్.

ఇప్పుడు రెమీకి ఇద్దరు పిల్లలు. ఒక అబ్బాయి, అమ్మాయి. అనుకూలవతి అయిన భార్య. సకల సౌకర్యాలతో నిండి, నిముషం తీరికలేని జీవితం గిర్రున పరుగులు పెడ్తూవుంది.

ఆ రోజు రెమీ తన ఆఫీసులో 'బిజీ'గా వున్నసమయంలో ఫోను మోగింది.

'హలో'

'హాయ్. నేను జాన్‌ని. రెమీ దేర్?!'

'జాన్! రెమీ స్పీకింగ్. వేరార్యూ? వోంట్యూకంటూమీ! రెమీ మొహం వెలిగిపోయింది.

'షూర్. సాయంత్రం ఆరుకి. ఓ.కె.?' అన్నాడు జాన్. ఎన్ని సంవత్సరాల తరువాత!

'ఓ. కే. అవుల్‌బి వెయిటింగు ఫర్యూ' అన్నాడు రెమీ ఆనందంగా.

సాయంత్రం ఆరింటికి కరెక్టుగా రెమీ ఆఫీసులోకి అడుగు పెట్టాడు జాన్. రెమీ అతన్ని గుర్తుపట్టలేక పోయాడు.

జాన్‌గడ్డం బాగా పెరిగి వుంది. చిక్కిపోయాడు. లోతుకు పోయినకళ్లు. అతను వేసుకున్నదుస్తులు షాబీగావున్నాయ్. ఏమయింది జాన్‌కి? ఎంత మార్పు!

వాళ్ళిద్దరు చాలాసేపు కబుర్లు చెప్పుకున్నారు. జాన్‌ని తన యింటికి డిన్నర్‌కి ఆహ్వానించాడు రెమీ.

జాన్ చెప్పిన విషయాలు దారుణంగా వున్నాయ్.

డెట్రాయిట్‌కి వెళ్ళిన జాన్ ఆర్థికంగా క్రుంగిపోయాడు. వ్యాపారం దివాలాతీసింది. పార్ట్నర్స్ మోసం చేసారు. జాన్ భార్య మోసంచేసింది. మరెవరితోనో వెళ్ళిపోయింది. నీటా పెళ్ళిఅయింది. విడాకులు పుచ్చుకుంది. మళ్ళీ ఎవర్నో నమ్మి వివాహం చేసుకుంది. ఆ వివాహమూ ఫెయిలయ్యింది. నీటాకి ఇద్దరు పిల్లలు. వాళ్ళని పెట్టుకుని నీటా! స్ట్రగులవుతూవుంది'. ప్రస్తుతం నీటా న్యూయార్క్‌లో వుంది.

జాన్ పరిమితిని మించి బీర్ త్రాగాడు.

'రెమీ నేను సర్వనాశనం అయ్యాను. కెన్యూహెల్ప మీ' అన్నాడు.

రెమీ ఆలోచనల్లో పడ్డాడు. వెంటనే-ష్యూర్ అనలేకపోయాడు.

'ఇప్పుడు నాకు ఫైనాన్షియల్‌గా హెల్ప్ కావాలి రెమీ! ఐ వాంటూ రీ స్టార్ట్ మై కెరీర్'. అని రిక్వెస్టు చేసాడు జాన్.

రెమీ మవునంగా జాన్‌కి 'డిషెస్' సర్వ్‌చేసాడు. ఇక అక్కడ వున్నంతవరకూ- జాన్ ఆ ప్రస్తావన తేలేదు. డిన్నర్ అయినాక థాంక్సు చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు జాన్. గుమ్మంవరకూ వెళ్ళి వీడ్కోలు చెప్పిన రెమీ కళ్ళు శిలల్లాగావున్నాయ్. వాటిల్లో చలనం లేదు. జాన్ కనుమరుగయ్యేదాకా అలాగే చూసి వెనుదిరిగి డోర్‌వేసి లాక్‌చేసాడు రెమీ. దూరాన చర్చిలో గంటలు మ్రోగుతున్నాయి - మాన్! సంటైస్ దౌ ఆర్ట్ సో సెల్ఫిష్ అన్నట్లుగా!

డ్రాయింగ్ సాంకేతిక పరీక్షలలో ఉచితశిక్షణ
నిరుద్యోగులకు ఉద్యోగ అవకాశములు
పోస్టల్ కోచింగ్
ప్రభుత్వ సాంకేతిక విద్యా శాఖ వారిడ్రాయింగ్ పరీక్షకు తెలుగులో 3 నెలలు POSTAL ద్వారా ఉచిత శిక్షణ ఇవ్వబడును. మొత్తము ఖాళీలు 500. SC, ST, BC, లకు 200 శిక్షణలో చేరిన వారికి ప్రింటెడ్ బుక్స్, ఆర్ట్స్ ఉచితముగా POSTలో పంపబడును.
విద్యార్హత: 7th PASS, 8, 9, SSC, INTER, HSC, PUC, MATRIC, SSLC, DEGREE, ITI, పాస్ లేక ఫెయిల్ అయిన స్త్రీ పురుషులు అర్హులు.
ఉద్యోగములు: శిక్షణ పొంది ప్రభుత్వ పరీక్ష పాసైనవారు DRAWING MASTERS, TRACERS, ARTISTSగాను కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వములలోను, ప్రవేట్‌సంస్థలలోను దినపత్రికలలోను నెలకు రూ 1000/- నుండి రూ 1200/- వరకు పొందవచ్చును. మీ స్వశక్తిపై ఆర్టిస్ట్, పెయింటర్స్, కార్టునిస్ట్స్ గా స్థిరపడవచ్చును.
శిక్షణ పొందగోరు అభ్యర్థులు అప్లికేషన్, వివరములకొరకు 10 రోజులలో రూ. 5/- MO ద్వారా పంపి పొందవచ్చును.
★ ఈ పరీక్షలు రాష్ట్ర టెక్నికల్ బోర్డ్, హైదరాబాద్ వారిచే మన రాష్ట్రములో 38 సెంటర్లలో ప్రతిసంవత్సరము JUNE లో లోయర్, DECEMBER లో హైయ్యర్ గ్రేడ్స్ నిర్వహించబడును విద్యార్థులు వారికి దగ్గరలో వున్న సెంటర్ నందు హాజరు కావచ్చును.
NOTE: ప్రస్తుతము SSC, INTER, DEGREE PASS లేక ఫెయిల్ అయి ఖాళీగా వున్నవారికి ఈ శిక్షణ ఎంతో ఉపయోగము.
-PRINCIPAL
PHONE: 512
S.V.T.A.T. COLLEGE
(Regd. By Govt. of A.P.)
POST BOX No. 30 CHILAKALURIPET - 522 616

విహంగ "న్యాయమ్!"

శ్రీ రాళ్లబండి కవితాప్రసాద్

కిరణంలా ఎగిరే హంస
ఒకనాడు
సూర్యాస్తమయాన్ని చూసి,
నాలుగు కన్నీటి బిందువులు కార్చింది—
అంతే............
"ఇంద్రధనస్సు" దానికి ఎక్కుపెట్టబడింది !
పాపం!
స్వేచ్ఛగా ఎగిరే దాని రెక్కలు
"ఏడు రంగుల సందుల్లో"
ఇరుక్కుపోయాయి!-!
విలవిలలాడుతూ,
వ్రేలాడుతోంది విహంగం-

—స్వేచ్ఛ కోరిన
పౌరుడిలా!!!